

borbah — mesó postala, vsaj je izrastla iz tal razvitka človeškega duha, iz tal prve samovesti v narodnem življenju.

— Samostan naših frančiškanov je 2. dne t. m. izgubil prečastitega gospoda patra Salezija Volčiča, enega svojih najstarejših udov. Rajnki, rojen Ločán, je stopil v samostan 19. oktobra 1827.; za duhovnika posvečen leta 1831. je dosegel vse častne službe in bil na gimnaziji Novomeški tudi učitelj modroslovja. V 72. letu svoje starosti je sklenil blago svoje življenje.

— 3. dne t. m. na Brdu umrlí c. k. okrajni sodnik gosp. Jan. Krsnik ni doživel več veselja, ki mu ga bi bilo po cesarskem sklepu od 1. julija napravilo poslavljenja z naslovom „svétnika c. kr. deželne sodnije.“

— 1. list novega Zagrebškega „Humorističkega lista“ nam je dobro došel, ker kaže, da v svoje predale jemlje tudi v slovenski besedi naše zadeve in jih kaže v primernih slikah. Volitve naše dale mu bodo gradiva obilo, na priliko kako sramotno je propal Vestenek, — kako neumnega „Dienstmann-a“ se je kazal baron Tauffrer, — kako srdito dr. Eržen nosove pobija poštenim ljudém, da kličejo zdravnika dr. Ambrožiča na pomoč itd. itd.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — V zadnji seji državnega zbora so bili voljeni udje delegacij. Moravci se volitev niso vdeležili. Za Kranjsko je voljen grof Thurn, namestnik vitez Langer; za Štajarsko Walterskirchen in Kellersperg, namestnik Hammer-Purgstal; za Koroško Ritter, namestnik Jezernik; za Trst grof Coronini, namestnik Wittman, za Gorico Teuschl, namestnik Winkler, in za Istrijo Vidulić, namestnik Polesini. Potem se je zbornica razšla za nedoločen čas brez vseh komedij. Predsednik še poslancem niti veselih počitnic o „pasjih dnevih“ voščil ni. Tako so tudi obravnave pogajanja z Ogrí za nekaj časa odložene.

— Gospôska zbornica je menda včeraj imela zadnjo sejo.

— Kakor se kaže iz govora imnistra Auersperga, se Ogrí ne bodo pobotali z Avstrijo. Minister je v seji deputaciji rekel: „Vlada jemlje o novi pogodbi odgovornost na-se, če se pogodba dovrši; ako pa se to ne zgodi, pade odgovornost na državni zbor in — naposled bi moralo ministerstvo odstopiti.“ Grof Hohenwart mu je na to odgovoril: „ako se pogodba ne izvrši, ni državni zbor tega kriv, ampak ministerstvo zavoljo načina, po katerem je ono vodilo dotične razprave. Finančnemu ministru Depretis-u, ki je rekel, da je pogodba čisto gospodarstveno in finančno, a ne politično vprašanje, je Groholski odgovoril, da ne bi se pogodba mogla smatrati za politično vprašanje, ako bi ona samo sebi ne bila eminentno politično vprašanje. — Vsi Magjarski listi strašno napadajo zdaj Avstrijsko deputacijo in pa Nemce in jim za zahvalo, da so pomagali Slovane na zid pritiskati, očitajo vetrenost, Nemci pa se tej grožnji smejaajo, ker vedó, da dandanes Magjari na celem svetu nimajo družega prijatelja kot Turka, ker so s svojim fanatizmom za barbarstvo zaigrali vso veljavo, ki so jo imeli leta 1867. Kaj pa bodo zagrizeni Nemci pričeli vprihodnje brez zveze Magjarske, kazala bode prihodnost.

— 1. julija se je tukaj slovesno obhajala 25letnica obstanka „društev katoliških obrtnijskih pomočnikov.“ Zastopano je bilo 55 tacih društev Avstrijskih in več družih tujih dežel; med njimi bili so tudi zastopniki

društva Ljubljanskega, Graškega, Mariborskega i. t. d. Navdušeni so se ločili od lepe slovesnosti.

Iz Prage. — Kakor znano, so se bili Čehi med sabo zopet nekoliko razprli zavoljo adrese do Aksakovega in nekih agitacij zoper katoliško cerkev. Zdaj pa je razpor menda zopet poravnán. Dr. Rieger je namreč pri pogrebu dekana Čermaka rekel, da on ne najde nobenega vzroka razporu. Narodni program je ostal nepremenjen, pa tudi razmere med narodno stranko in cerkvijo in duhovščino so zmiraj ene in iste. Če že narodna (mlada) stranka zahteva popolno svobodo za vsako vero, morajo zastopniki naroda tem bolj spoštovati ono vero, katere je velika večina naroda. Adresa do Aksakovega nima nič v sebi, kar bi dalo vzrok prepiru. O papeževem govoru do Savojevcev je rekel, da se razdeljuje v dva dela: v političnega in dogmatičnega, ter se je zeló trudil popraviti sodbo o znanih demonstracijah posamesnih občin.

Ogerska. — Državna zbornica je prenehala svoje delovanje in se ima sniti še le 15. septembra t. l.

Srbija. Prestolni govor, s katerim je knez 2. t. m. odprl skupščino, je pomenljiv za sedanje stanje. Rekši, da v vojski Srbiji sreča ni bila mila, pravi, da bo prelita kri vendar-le rodila dober sad. Potem je omenil, kako prijazno je bil sprejet po Ruskem caru, kateremu se je šel v imenu naroda zahvalit za dosedanje varstvo in pomoč. Car je obljubil Srbiji še daljne podpore. Zato je knez tudi izrekel nado, da bo Srbski narod še nadalje vztrajal o vseh okolščinah ter pripomogel Srbiji do slave.

Iz Rusko-Turškega bojišča. Čedalje bolj očitno postaja to, da so Rusija, Nemčija in Laška glede vojske popolnoma dogovorjene med sabo; zadnja je celó zavezana brž stopiti na noge, ako bi se orožju slovanškemu slaba godila. Menda je Laška tudi zavezana, vstaviti se vsaki oblasti, ki bi hotela Turku iti na pomoč, tedaj tudi Avstriji, katere zadržanje je na vsakako Turčiji bolj, kakor Rusiji prijazno. To utegne še nevarno biti.

Iz Azijskega bojišča še zdaj ni za Ruse ugodnih poročil. Čeravno „turški“ listi upijejo, da so bili že večkrat tepeni in se umikajo, je vendar do zdaj le to res, da so na levem krilu nekoliko trpeli. — O Črnogorcih ni nobenih novic, pač pa od Donave, kjer so Rusi vzeli že važno trdnjavo Trnovo in Bjelo po trdovratnem boji. Bulgari so jih povsod navdušeno sprejeli kot odrešenike. Vsa Ruska armada, katere bo zdaj že okoli 17.000 mož ta kraj, se neustavljivo naprej pomika, Turki pa se umikajo proti Novubazaru. Bašibozuki uganjajo povsod, kjer morajo bežati, nad kristjani strašne grozovitosti. Prehod Rusov čez Donavo traja neprenehoma dalje.

Listnica vredništva. Gosp. J. J-cu Medvodami: Ker je posestnik Lakota v Dovjem zadnji čas, kakor pravi, še popravil svojo od gosp. Kozlerja in gosp. Debevca hvaljeno iznajdbo, bomo prosili gosp. Skaleta, strokovnjaka o tej zadevi, da gre mašinarijo Lakotovo ogledat, in potem naznanimo njegovo mnenje, ako ne bi hoteli si sami pe železnici skočiti v Dovje. — Gosp. A. T. na S.: Prejeli, al —; pismo dobite kmalu nazaj.

Žitna cena

v Ljubljani 6. julija 1877.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 11 fl. 21. — banaška 13 fl. 24. — turšice 6 fl. 40. soršice 6 fl. 40. — rži 7 fl. —. — ječmena 4 fl. 20. — prosa 4 fl. 70. — ajde 7 fl. 48. — ovsa 3 fl. 4. — Krompir 6 fl. 40 kr. 100 kilogramov.